

416. ἀνοικισθῆναι πρὸς τὸ Ακόντιον ὅρος, παρατεῖνον ἐπὶ ἔξηκουντα σαδίους μέχρι Παραποταμίων τῶν ἐν τῇ Φωκίδι. Ἰζοροῦσι δὲ τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καλουμένους Ἀχαιοὺς ἀποέκους Ὁρχομενίων εἶναι τῶν μετὰ Ἰαλυσένου πλανηθέντων ἐκεῖσε μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἀλώσιν. Καὶ περὶ Κάρυστου δὲ τὸν τις Ὁρχομενός. Εὐ γὰρ τὸν τοιαύτην ὥλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες, οἵς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεῖα λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέρων ὑπόθεσιν.

Κ Ε Φ. Γ.

§. I.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βοιωτίου καὶ τὸν Ὁρχομενὸν ἡ Φωκίς ἐξειπρὸς ἄσκτου παραβεβλημένη τῇ Βοιωτίᾳ παραπλησίως ἀπὸ Θαλάττης εἰς Θάλατταν τό γε παλαιόν. Οὐ γάρ Δαφνοῦς τὴν τότε τῆς Φωκίδος, σχίζων ἐφ' ἐκάτερα τὴν Λοκρίδα, καὶ μέσος ταττόμενος τοῦ τε Ὄπουντίου κόλπου καὶ τῆς τῶν Ἐπικυνημάδίων παραλίας· νῦν δὲ Λοκρῶν ἐστιν ἡ χώρα· τὸ δὲ πόλισμα κατέσκαπται, ως' οὐδοκεῖ κατηκεῖν οὐκέτι μέχρι τῆς πρὸς Εὐβοίᾳ Θαλάττης ἡ Φωκίς· τῷ δὲ Κρισσαίῳ κόλπῳ συνηππται. Αὐτὴν γάρ ἡ Κρίσσα τῆς Φωκίδος ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς ἰδρυμένη τῆς Θαλάττης, καὶ Κίρρα, καὶ Άντικρόα, καὶ τὰ ὑπέρ αὐτῶν ἐν τῇ μεσσογαίᾳ συνεχῆ κείμενα χωρία πρὸς τῷ Παρνασῷ, Δελφοί τε, καὶ Κίρφις, καὶ Δαυλίς, καὶ αὐτὸς ὁ Παρνασὸς τῆς τε Φωκίδος ὡν, καὶ ἀφορίζων τὸ ἐσπέριον πλευρόν. Όν τρόπου δέρχεται ἡ Φωκίς τῇ Βοιωτίᾳ παράκειται, τοῦτον καὶ ἡ Λοκρίς τῇ Φωκίδι ἐκκτέρα. Διττὴ γάρ ἐστι, διηρημένη ὑπὸ τοῦ Παρνασοῦ δέχεται μὲν ἐκ τοῦ ἐσπερίου μέρους παρακειμένη τῷ Παρνασῷ, καὶ μέρος αὐτοῦ νεμομένη, κατηκουσα δὲ ἐπὶ τὸν Κρισσαῖον

χολπον· ἡ δὲ ἐκ τοῦ πρὸς ἔω τελευτῶσα ἐπὶ τὴν πρὸς Εὐβοίᾳ 416.
 θαλατταν. Καλοῦνται δὲ οἱ μὲν ἑσπέριοι Λοκροὶ καὶ Ὀξόλαι,
 ἔχουσί τε ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸν ἑσπερον ἀξέρα ἐγκε-
 χαραγμένου· οἱ δὲ ἔτεροι, δέχα πως καὶ αὐτοὶ διηρημένοι, οἱ
 μὲν Ὀπούντιοι, ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, ὅμοροι Φωκεῦσι καὶ
 Βοιωτοῖς· οἱ δὲ Ἐπικυημίδιοι, ἀπὸ ὄρους Κυημίδος, προσεχεῖς
 Οίταιοις τε καὶ Μαλιεῦσιν. Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοῖν τῶν τε ἑσπε-
 ρίων καὶ τῶν ἔτέρων Παρνασὸς, παραμήκης εἰς τὸ προσάρκτιον
 μέρος ἐκτεινόμενος ἀπὸ τῶν περὶ Δελφοὺς τόπων μέχρι τῆς
 συμβολῆς τῶν τε Οίταιών ὁρῶν καὶ τῶν Αἰτωλικῶν καὶ τῶν ἀνὰ 417.
 μέσου Δωριέων. Παθεν γάρ, ὥσπερ ἡ Λο[χρίς διττὴ οὖ]σα τοῖς
 Φωκεῦσι παραβέβληται, οὗτω... μετὰ τῆς Αἰτωλίας καὶ τινῶν
 ἀνὰ μέσου... Δωρικῆς τετραπόλεως τῇ Λοκρίδῃ ἐκατέρᾳ καὶ
 τῷ Παρνασῷ καὶ τοῖς Δωριεῦσιν. Τὸ πέρ τούτων δὲ νῦν, καὶ τῶν
 Αἰτωλῶν οἱ προσάρκτιοι, καὶ Ἀκαρυῖνες, [καὶ τινα] τῶν Ἡπει-
 ρωτικῶν ἔθνῶν καὶ τῶν Μακεδονικῶν. [Δεῖ δὲ], ὅπερ ἔφαμεν καὶ
 πρότερον, παραλλήλους ὥσπερ τινας τεταμένας ἀπὸ τῆς ἑσπέ-
 ριας ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ταινίας κατανοῆσαι τὰς λεχθείσας χώρας.
 Ἱεροπρεπὴς δὲ ἐσὶ πᾶς ὁ Παρνασός, ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα
 χωρία, τιμώμενά τε καὶ ὀγιζευόμενα· ὃν ἐσὶ γνωριμώτατον
 καὶ καλλιεργού τὸ Κωρύκιον, Νυμφῶν ἄντρον, ὄμώνυμον τῷ Κε-
 λικίῳ. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἑσπέριον γέμου-
 ται Λοκροί τε οἱ Ὀξόλαι, καὶ τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοί
 κατὰ τὸν Κόρακα προσαγορευόμενοι, Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ
 πρὸς ἔω Φωκεῖς, καὶ Δωριεῖς οἱ πλείους, ἔχοντες τὴν Τετρά-
 πολιν παρακειμένην πως τῷ Παρνασῷ, πλεονάζουσαν δὲ τοῖς
 πρὸς ἔω μέρεσιν. Αἱ μὲν οὖν κατὰ μῆκος πλευραὶ τῶν λεχθει-
 σῶν χωρῶν τε καὶ ταινιῶν ἐκάστης, παραμήκης ἀπαστί εἰσιν, ἡ
 μὲν οὖσα προσάρκτιος, ἡ δὲ [νότιος], αἱ δὲ λοιπαί, [αἱ] ἑσπέριοι
 ταῖς ἔώσις, οὐκ εἰσὶ παραμήκης οὐδὲ γάρ ἡ παραλία ἐκατέρα, ἡ τε

417. τοῦ Κρισσαίου μέχρι Ἀκτίου, καὶ ἡ πρὸς Εὔβοιαν μέχρι τῆς [Θεσσαλονικείας] παραθήητοι ἀλλούλαις εἰσὶν, εἰς δὲ τε[λευτὴν]
τὰ ἔπιγη. Ἀλλ' οὕτω δέχεται δεῖ τὰ συγκρατα τῶν τοιούτων γω-
ρίων, ως ὅν ἐν τριγώνῳ παρά τὴν [βάσιν] γραμμῶν πλειόνων
[τεταμένων]. τὰς γάρ απόλητον [Νέατα χωρία] παραθήητα μὲν αἱ-
λικλοις ἔσται, καὶ τὰς [κατεναντίους] πλευρὰς ἔξει παραληγάδους,
τοὺς δὲ λασιπάτους οὐκέτι. Ό μὲν οὖν ὁλοσχετὸς τύπος οὗτος τῆς
λασιπάτου καὶ ἐφεξῆς περιοδείας· τὰ κατ' Ἑκατόν οὐκέτι λέγωμεν
ἀπὸ τῆς Φωκίδος ἀριστάμενοι.

§. 2.

Ταῦτα δὲ ἐπιφανέσταται οὖν πόλεις Δελφοί τε καὶ Ἐλάτει.
Δελφοί μὲν διὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τὸ μω-
τεῖον, σύγχρονον τῷ ἑγεμονούσῃ Ἀγαμέμνων ἀπ' αὐτοῦ γενετριάσασθαι
λέγεται ὑπὸ τοῦ Πομποῦ· οὐ γάρ οὐδαερότερος ἄνθρωπος εἰσάγεται·

Νεῖκος; Οὐδυσσεῖος; καὶ Ηλείαστος Ἀχιλλεῖος,
Ως πότε θηρίσαντο·

Ἄντε δὲ συνδρῶν Ἀγαμέμνων

Χαῖρε οὐρανό.

Ως γάρ εἰ γρείων ψυχήτατο Φοῖβος; Ἀπόλλων

Πυθοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δελφοὶ μὲν δὴ διὰ ταῦτα γνώσιμοι. Ἐλάτεια δὲ, ὅτι πασῶν μεγίστη
τῶν ἐνταῦθα πόλεων, καὶ ἐπικαιροτάτη, διὰ τὸ ἐπικείσθαι τοῖς Στε-
νοῖς, καὶ τὸν ἔγειταν τούτην ἔχειν τὰς εἰσόδους τὰς εἰς τὴν Φω-
κίδην καὶ τὴν Βοιωτίαν. Οὕτω γάρ ἐξιν Οἰκαῖτα πρότερον, ἐπειτα τὰ
τῶν Λοκρῶν καὶ τῶν Φοκέων, οὐ πανταχοῦ ἐρχοπέδιοις βάσισιν
τοῖς ἐν Θεσσαλίᾳς εἰσεῖσθαιντον σῆλλ' ἔχει παρόδους τενάκτες μὲν,
ἀριθμότεροί τοις δὲ, ἃς καὶ παραπλεύειν πόλεις φρουροῦσιν· σῆλλο-
σιν δὲ ἐκείνων κατατίθεται συντείχισι καὶ τὰς παρόδους. Εἶπε δὲ
ἡ τοῦ ἱεροῦ ἐπιτάχεια τοῦ ἐν Δελφοῖς ἔχει πρεσβεῖον, καὶ ἀμφι-
τιθέται τῶν γερείων ἀργῆν ὑπαγορεύει φυσικὸν (τούτα γάρ
ἴτι τὰς ἐπαρχίατα μέρη τοῦ Φωκιδοῦ), ἐπειδὴν ἀριστέων.

§. 3.

Είρηται δὲ ὅτι καὶ ὁ Παρνασός ἐπὶ τῶν ἑσπερίων μερῶν 418. Ιδούται τῆς Φωκίδος. Τούτου δὴ τὸ μὲν πρὸς δύσιν πλευρὸν οἱ Δεκροὶ κατέχουσαι οἱ Οὔζοι· τὸ δὲ νότιον οἱ Δελφοὶ, πετρώδες γωρίον, θεατροειδὲς, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὸν πόλειν, οἰστίων ἐκκλιθεῖσαι κύκλῳ πληροῦσσαι. Ὅπερ κείται δὲ αὐτῆς ἡ Λυκόρεια, εἰφ' οὐ τόπου πρότερον ιδρυντο οἱ Δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ· νῦν δὲ ὑπὲρ αὐτῷ οἰκεῖσαι περὶ τὸν χρήματιν τὴν Κασταλίαν. Πρόσκειται δὲ τῆς πόλεως ἡ Κίρρη ἐκ τοῦ νοτίου μέρους, δρος ἀπόβοσιν, νοτικὴν ἀποικίαν μεταξύ, δὲ τῆς ὁ Πλεισὸς διαβρέπει ποταμός. Ὅποπέπτων δὲ τῇ Κίρρῃ πόλις ἀργακία Κίρρα, ἐπὶ τῇ Ναϊάττῃ, ιδρυμένη· αἵρ' ἡς ἀνάβασις εἰς Δελφοὺς ὄγδυήκοντά πάντας σαδίων ιδρυται δὲ ἀπαντηρὸν Σεκυῶνος. Πρόσκειται δὲ τῇ Κίρρᾳ τὸ Κρισταῖνον πεδίον εὐδαιμονίου. Παδινὸν δὲ ἐρεχθίς ἐξειλαττείται πόλις Κρίσσα, ἀερὶ δὲ τοῦ καθηποτοῦ Κρισταῖος· εἰτα Αυτίνη, ὁμώνυμος τῇ οικείᾳ τὸν Μαίαντιν καλπον καὶ τὸν Οίτην. Καὶ δῆ φατιν ἐκεῖ τὸν εἰλέσθησαν τὸν ἀγέντον, ἐπειδὴ δὲ ταυτίζεσθαι βελτιονίαν καὶ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖν δεῦρο ποιήσοντες, καθάρτεσσιν καὶ Ζεραπείας γάριν γίνεσθαι γάρ τι σπουδαιότερος φάρμακον ἐν τῇ Φωκαϊκῇ, μετ' οὐ σκευαζεσθαι τὸν Οίταιον εἴλεσθαι.

§. 4.

Αὗτη μὲν οὖν συμμένεται δὲ Κίρρη καὶ η Κρίσσα οικείασθησθαι· η μὲν πρότερην ὑπὸ Κρισταῖων αὐτὸς δὲ η Κρίσσα ὑπὲρ τοῦ Εὐρυκέρου τοῦ Θετταῖοῦ κατὰ τὸν Κρισταῖον πόλεμον· εἰτυγίταστε; γάρ εἰ Κρισταῖοι διὰ τὰ ἐν τῇ Σαείλᾳ καὶ τῇ Ιταΐᾳ· ταῦτα, πολὺντας ἐπείναντας τοις ἐπὶ τῷ ἱερῷ 419. ἀριστεράμενοις, καὶ παρὰ τὰ προτέραμενα τῶν Λυρικῶν.

192 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

419. Τὰ δὲ αὐτὰ καὶ τοῖς Ἀμφισσεῦσι συνέβη· Λοχρῶν δὲ εἰσὶν οὗτοι τῶν Ὀζολῶν. Ἐπελθόντες γάρ καὶ οὗτοι τὴν τε Κρίσσαν ἀνέλαβον, καὶ τὸ πεδίον τὸ ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων διαιρώθεν αὖτις κατεγεώργουν, καὶ χείρους ἡσαν περὶ τοὺς ἔνους τῶν παλαιῶν Κρισσαίων. Καὶ τούτους οὖν ἐτιμωρήσαντο οἱ Ἀμφικτύονες, καὶ τῷ Θεῷ τὴν χώραν ἀπέδοσαν. Νῦν μὲν οὖν ὠλιγώρηται πως τὸ ιερόν, πρότερον δὲ ὑπερβάλλοντας ἐτιμᾶτο. Δηλοῦσι δὲ οἱ τε Θησαυροί, οὓς καὶ δῆμοι καὶ δυνάσαι κατεσκενάσαν, εἰς οὓς καὶ χρῆματα ἀνετίθεντο καθιερωμένα, καὶ ἔργα τῶν ἀρίστων δημιουργῶν· καὶ ὁ ἄγων ὁ Πυθεικός, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἵστρουμένων χρησμῶν.

§. 5.

Φασὶ δὲ εἶναι τὸ μαντεῖον ἱντρον κατὰ βαθίους, οὐ μᾶλα εὔρυζομον· ἀναφέρεσθαι δὲ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν· ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ σομίου τρίποδα ὑψηλὸν, ἐφ' δυ τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεοποίειν ἐμμετρά τε καὶ ἀμετρά· ἐντείνειν δὲ καὶ ταῦτα εἰς μέτρον ποιητάς των ὑπουργοῦντας τῷ ιερῷ. Πρώτην δὲ Φημονόην φασὶ γενέσθαι Πυθίαν· κεκλησθαι δὲ καὶ τὴν προφῆτιν οὗτω, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ Πυθέσθαι· ἐκτετάπεσθαι δὲ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀθανάτου, καὶ Ἀκαμάτου, καὶ Διασκόνου. Ή μὲν οὖν ἐπάνοια αὕτη τῆς τε τῶν πόλεων κτίσεως, καὶ τῆς τῶν κοινῶν ιερῶν ἐκτιμήσεως. Καὶ γάρ κατὰ πόλεις συνήσσουν καὶ κατὰ ἔθνος, φυσικῶς κοινωνοὶ ὅντες· καὶ ἀμα τῆς παρ' ἀληθῆλων χρείας χάριν, καὶ εἰς τὰς ιερὰς τὰς κοινὰς ἀπήντων διὰ τὰς αὐτὰς αὔτιας, ἔορτάς καὶ πανηγύρεις συντελεύτες. Φιλικὸν γάρ πάντα τὸ τοιοῦτον, ἀπὸ τῶν ὁμοτραπέζων ἀρξάμενου, καὶ ὁμοσπόνδων, καὶ ὁμοροφίων. Όσῳ δὲ πλείω καὶ ἐκ πλειόνων ἐπεδίκει, τοσῷδε μεῖζον καὶ τὸ ὄφελος ἐνομίζετο.

§. 6.

Η μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πλεῖον τιμὴ τῷ Ἱερῷ τούτῳ διὰ τὸ χρη- 419.
 στήριον συνέβη, δόξαντι ἀγαθοδεσπάτῳ τῶν πόλεων ὑπερέξαι·
 προσέβλαψε δέ τι καὶ ἡ Θέσις τοῦ τόπου. Τῆς γὰρ Ἑλλάδος
 ἐν μέσῳ πώς ἔστι τῆς συμπάσου, τῆς τε ἐντὸς ἴσθμου καὶ τῆς
 ἔκτος ἁνομάλης δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης, καὶ ἐκείνην τῆς γῆς
 ὄμφαλὸν, προστελάσσοντες καὶ μῆδον, διὸ φησι Πίνδαρος· ὅτι
 συμπέσοιεν ἀνταῦθα οἱ ἀστοὶ οἱ ἀφεδέντες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ
 μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς οἱ δὲ κόρακοις 420.
 φασι. Δείκνυται δὲ καὶ ὄμφαλὸς τις ἐν τῷ ναῷ τεταμιῶμένος,
 καὶ ἐπ' αὐτῷ αἱ δύο εἴκονες τοῦ μῆδου.

§. 7.

Τοιαῦτος δὲ τῆς εὐκαιρίας οὕτης τῆς περὶ τοὺς Διελφούς,
 συνήσσεται τε ῥᾳδίως ἐκεῖστε, μαδιζα δὲ οἱ ἐγγύων· καὶ δὴ καὶ
 τὸ Ἀμφακτιονικὸν σύσημα ἐκ τούτων συνετάχθη, περὶ τε τῶν
 κοινῶν βουλευτόμενον, καὶ τοῦ Ἱεροῦ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχον κατ-
 νοτέρους· διτε καὶ χρημάτων ἀποκεψίων πολλῶν καὶ ἀναπη-
 μάτων, φυλακῆς καὶ ἀγυιστίας δεομένων μεγάλης. Τὰ πόλει
 μὲν οὖν ἀγνοεῖται. Ἀκρίσιος δὲ τῶν μητρούνευομένων πρώτος
 διατάξαι δοκεῖ τὰ περὶ τοὺς Ἀμφακτύονας, καὶ πόλεις ἀφορίσαι
 τὰς μετεξούσας τοῦ συνεδρίου, καὶ φῆφον ἐκάστη δοῦναι, τῇ
 μὲν καθ' αὐτὴν, τῇ δὲ μεθ' ἑτέρας, ἢ μετὰ πλειόνων· ἀπο-
 δεῖξαι δὲ καὶ τὰς Ἀμφακτιονικὰς δύκας, δισαι πόλεσι πρὸς πόλεις
 εἰσίν. Ήγερον δὲ ὅλαι πλείους διατάξεις γεγύνασιν, ἵως
 κατελύθῃ καὶ τοῦτο τὸ σύνταγμα, καθάπερ καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν.
 Άι μὲν οὖν πρώται δυοκαίδεκα συνελθεῖν λέγονται πόλεις·
 ἐκάστη δὲ ἐπεμπε Πυλασγόραν, δις καθ' ἕτος οὕτης τῆς συνόδου,
 ἔαρδε τε καὶ μετοπώρου· Ἁγερον δὲ καὶ πλείους συνῆλθον

N

420. πόλεις. Τὴν δὲ σύγοδον Πυλαίαν ἐκάθουν, τὴν μὲν ἐστριψίν,
τὴν δὲ μετοπωρίαν, ἐπειδὴ ἐν Πύλαις συνήγοντο, ἀς καὶ
Θερμοπύλας καλοῦσιν· ἔπειτα δὲ τῇ Δημητρὶ οἱ Πυλαγόραι. Τὸ
μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐγγὺς μετῆν καὶ τούτων καὶ τοῦ μαν-
τείου· ὕστερον δὲ καὶ αἱ πόρροις ἀφικνοῦντο, καὶ ἐχρῶντο
τῷ μωντείῳ, καὶ ἐπεμπον ὅπερα· καὶ θησαυροὺς κατεσκεύαζον,
καὶ ἀπέρι Κροῖσος καὶ ὁ πατὴρ Ἀλυάττης, καὶ Ἰταλιωτῶν
τινες, καὶ Σικελοί.

§. 8.

Ἐπίφθονος δὸς ὡς ὁ πλοῦτος δυσφύλακτός ἐστι, καὶ ιερὸς
ἢ. Νυνὶ γέ τοι πενέεσταν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς ιερὸν χρημάτων
χάριν· τῶν [δ'] ἀναθημάτων τὰ μὲν ἥρται, τὰ δὲ πλείω μένει.
Πρότερον δὲ πολυχρήματον ἦν τὸ ιερόν· καθάπερ Ὅμηρός τε
εἴρηκεν,

Οὐδ' ὅσπει λάτινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει,
Φοίβου ἀπόλληλονος, Πυλοῖς ἐνι πετρέσσῃ,

καὶ οἱ θησαυροὶ δηλοῦσι, καὶ ἡ σύλησις ἡ γενηθεῖσα ὑπὸ τῶν
Φωκέων· ἐξ τοις δὲ Φωκεῦσι καὶ ιερὸς καλούμενος ἐξῆρθη πόλεμος.
Αὗτη μὲν οὖν ἡ σύλησις γεγένηται κατὰ Φιλιππον τὸν Ἀμύντου.
Προτέρου δὲ ἄλλην ἐπινοοῦσιν ἀρχαίσιν, η τὸν ὑφ' Ὅμηρου λεγό-
μενον πλοῦτον ἐξεφόρησεν· οὐδὲ γάρ ἵχνος αὐτοῦ σωθῆναι πρὸς

421. τοὺς ὕστερους χρόνους, ἐν οἷς οἱ περὶ Όνομαρχον καὶ Φαῦλον
ἐσύλησαν τὸ ιερόν· αὖλα τὰ μὲν [ὑπὸ τούτων] ἀπενεχθέντα
νεώτερα ἐκείνων εἶναι τῶν χρημάτων... Λέγει δὲ καὶ... ἀπο-
κεῖσθαι γάρ ἐν θησαυροῖς ἀπὸ λαφύρων συνατεθέντα, ἐπιγραφὰς
σώζοντα, ἐν αἷς καὶ οἱ ἀναθέντες. Γύγου γάρ καὶ Κροίσου καὶ
Συνδαριτῶν καὶ Σπινητῶν τῶν περὶ Ἀδρίαν, καὶ οὗτοις ἐπὶ τῶν
ἄλλων, [οἷς] οὐ [προσ]ῆκε τὰ παλαιά χρήματα συναμεμίχθαι·
καὶ ἄλλοι τόποι διασημαίνουσιν ὑπὸ τούτων σκευωργηθέντες τῶν

ἀνδρῶν. Εἴνιοι δὲ τὸν Ἀφήτορα διεξάμενοι λέγεσθαι θησαυρὸν, 421: Ἀφήτορος δ' οὐδὲν, τὸν κατὰ γῆς θησαυρισμὸν, ἐν τῷ ναῷ κατωρύχθαι φασὶ τὸν πλοῦτον ἐκεῖνου, καὶ τοὺς περὶ τὸν Ὁνέμαρχον ἐπιχειρίσαντας ἀνασκόπτειν υἱότωρ, σεισμῶν γενομένων μεγάλων, ἔξω τοῦ ναοῦ πετέσθαι, καὶ πάνσασθαι τῆς ἀνασκόψεως· ἐμβαλεῖν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις φόβον τῆς τοιαύτης ἐπιχειρίσεως.

§. 9.

Τῶν δὲ ναῶν τὸν μὲν πτέρινον, εἰς τοὺς μύθους τακτέους τὸν δὲ δεύτερον Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἔργου φασί· τὸν δὲ νῦν Ἀμφικτύονες κατεσκεύασσαν. Δείκνυται δὲ ἐν τῷ τεμένει τάφος Νεοπτολέμου κατὰ χρησμὸν γενόμενος, Μαχαιρέως, Δελφοῦ ἀνδρὸς, ἀνελόντος αὐτόν· ὡς μὲν ὁ μῦθος, δίκας αἰτοῦντος τὸν Θεόν τοῦ πατρῷου φόνου· ὡς δὲ τὸ εἰκὸς, ἐπιδέμενον τῷ οἶρῷ. Τοῦ δὲ Μαχαιρέως ἀπόγονόν φασι Βραγχον τὸν πρωταπόσαντα τοῦ ἐν Διδύμοις ἱεροῦ.

§. 10.

Άγων δὲ ὁ μὲν ἀρχαιός ἐν Δελφοῖς κινδαρώδῶν ἔγενήθη, παιᾶνα ἀδόντων εἰς τὸν Θεόν· ἔπηκαν δὲ Δελφοί. Μετὰ δὲ τὸν Κρισσαῖον πόλεμον οἱ Ἀμφικτύονες ἵππικὸν καὶ γυμνικὸν ἐπ' Εὑρυλόχου διέταξαν σεφανίτην, καὶ Πύθια ἐκάλεσσαν. Προσένεσσαν δὲ τοῖς κινδαρώδοῖς αὐληταῖς τε καὶ κιθαρισταῖς, χωρὶς ὧδης ἀποδώσονταῖς τι μέλος, ὃ καλεῖται νόμος Πυθικός. Πέντε δὲ αὐτοῦ μέρη ἔτιν· Άγκρουσις, Αὔπειρα, Κατακελευσμὸς, Ἰαρβοί καὶ δάκτυλοι, Σύρυγγες. Ἐμελοποίησε μὲν οὖν Τιμοσθένης ὁ ναύαρχος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου, ὁ καὶ τοὺς Λιμένας συντάξας ἐν δέκα βιβλοῖς. Βούλεται δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν πρὸς τὸν δράκοντα διὰ τοῦ μελους ὑμεῖν·

421. Ἀγκρουσιν μὲν τὸ προοίμιον δηλῶν· Ἀμπειραν δὲ τὴν πρώτην κατάπειραν τοῦ ἀγῶνος· Κατακελευσμὸν δὲ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα· Ἰαμβον δὲ καὶ δάκτυλον τὸν ἐπιπαιανισμὸν τὸν γινόμενον ἐπὶ 422. τῇ νίκῃ μετὰ τοιοῦτων βυθισμῶν, ών ὃ μὲν ὕμνοις οἰκεῖός ἐσιν, ὃ δ' ἰαμβος κακισμοῖς, [δῆν] καὶ τὸ ἰαμβίζειν· Σύριγγας δὲ τὴν ἔκλειψε τοῦ Θηρίου μιμουμένων, ώς δὲ καταρέφοντος εἰς ἐσχάτους τινὰς συριγμούς.

§. II.

Ἐφορος δ', φὰ τὸ πλεῖστον προσχρώμενα διὰ τὴν περὶ ταῦτα ἐπιμελειῶν (καθάπερ καὶ Πολύβιος μαρτυρῶν τυγχάνει, ἀνὴρ ἀξιόλογος), δοκεῖ μοι τὰντια ποιεῖν ἐσδέ' ὅτε τῇ προαιρέσει καὶ ταῖς ἐξ ἀρχῆς ὑποσχέσεσιν. Ἐπιτιμήπας γοῦν τοῖς φιλομυθοῦσιν ἐν τῇ τῆς ἵσορίας γραφῇ, καὶ τὴν ἀληθειῶν ἐπανέσσας, προειδησι τῷ περὶ τοῦ μαντείου τούτου λόγῳ σεμνήν τινα ὑπόσχεσιν, ώς πανταχοῦ μὲν ἄριστου νομίζει τάληθες, μᾶλιστα δὲ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταῦτην. Ἀτοπον γάρ, εἰ περὶ μὲν τῶν ἀλλων ἀεὶ τὸν τοιοῦτον τρόπον διώκομεν, φησί· περὶ δὲ τοῦ μαντείου λέγοντες, ὃ πάντων ἐσὶν ἀψευδέσατον, τοῖς οὖτως ἀπίστοις καὶ ψευδέσι χρησόμενα λόγοις. Ταῦτα δ' εἰπὼν, ἐπιφέρει παραχρῆμα, ὅτι ὑπολαμβάνουσι κατασκευάσσαι τὸ μαντεῖον Ἀπόλλωνα μετὰ Θέμιδος, ὡφελῆσαι βουλβρενον τὸ γένος ἡμῶν. Εἰτα, τὴν ὡφελειῶν εἰπὼν, ὅτι εἰς ἡμερότητα προύκαλεῖτο καὶ ἐσωφρόνιζε, τοῖς μὲν χρηστηριάζων, καὶ τὰ μὲν προστάττων, τὰ δ' ἀπαγορεύων, τοὺς δ' οὐδὲ διλας προσιέμενος, ταῦτα *δέ* διοικεῖν νομίζουσι φησίν* αὐτὸν*, οἱ μὲν αὐτὸν τὸν Θεὸν σωματοειδῆ γινόμενον, οἱ δ', ἀνθρώποις ἔννοιαν παραδιδόντα τῆς ἑαυτοῦ βουλήσεως.

§. 12.

Τύποβάς δὲ, περὶ τῶν Δελφῶν οἰτινές εἰσι διαλεγόμενος, 422. φησὶ τὸ παλαιὸν Παρυασίους τινάς αὐτόχθονας καλουμένους οἶκεῖν τὸν Παρυασόν· καθ' ότινα χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν γῆν ἐπιόντα, ὥμεροῦν τοὺς σὺνθρώπους ἀποτρέποντα τῶν ἀνημέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων, ἐξ Ἀθηνῶν δὲ ὄρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς, ταύτην οὔνομα τὸν ὅδον, ή νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδην πέμπουσι γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπέας, Τίτυον καταλῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιου σύνδρα καὶ παράνομου τοὺς δὲ Παρυασίους, συμμίξαντας αὐτῷ, καὶ ὅλου μηνῦσαι χαλεπὸν σύνδρα, Πύθωνα τοῦνομα, ἐπίκλησιν δὲ Δράκοντα· κατατοξεύοντος δὲ ἐπικελεύειν, ἢ εἰ παιάν· ἀφ' οὗ τὸν παιανισμὸν οὕτως ἐξ ἔθους παραδοθῆναι τοῖς μελλουσι συμπίπτειν εἰς παράταξιν· ἐμπρησθῆναι δὲ καὶ σκηνὴν τότε τοῦ Πύθωνος ὑπὸ τῶν Δελφῶν, καθάπερ καὶ νῦν ἔτι καίειν, ὑπόμυημα ποιουμένους τῶν τότε γενομένων. Τί δὲ εἴη μυθωδέστερον, ή Ἀπόλλων τοξεύων, καὶ κολαΐζων Τίτυοὺς, καὶ Πύθωνας, καὶ ὁδεύων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δελφοὺς, 423. καὶ γῆν πᾶσσαν ἐπιών; Εἰ δὲ ταῦτα μὴ ὑπελάμβανε μύθους εἶναι, τί ἔχρην τὴν μυθευομένην Θέμην γυναικα καλεῖν; τὸν δὲ μυθευόμενον δράκοντα, σύνθρωπον; πλὴν εἰ συγχεῖν ἐδιούλετο τόν τε τῆς ἴσορίας καὶ τὸν τοῦ μύθου τύπον. Παραπλήσια τούτοις καὶ τὰ περὶ τῶν Αἰτωλῶν εἰρημένα. Φήσας γάρ ἀπορθήτους αὐτοὺς ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου, τοτὲ μὲν Αἰολέας φησὶν οἰκῆσαι, τοὺς κατέχοντας βαρβάρους ἐκβαλόντας, τοτὲ δὲ Αἰτωλὸν μετὰ τῶν ἐξ Ἡλιδὸς Ἐπειῶν τούτους δὲ ὑπὸ ὄλληλων... τῶν ἔχθρῶν· τούτους δὲ ὑπὸ Ἀλκυμοίωνος καὶ Διομήδους· ἄλλ' ἐπάνειμι ἐπὶ τοὺς Φωκέας.

§. 13.

423. Έξης γάρ ἐν τῇ παραλίᾳ μετὰ τὴν Ἀντικύρρου πολίχυιόν ἐστιν ὅπισθεν... ὁ Μάραθος· εἰτ' ἕκατα Φαρύγιου, ἔχουσα ὑφορμου· εἴθ' ὁ λιμὴν ὕδατος δὲ προσαγορευθεὶς Μυχὸς ἀπὸ τοῦ συμβε-
βηκότος, ὑπὸ τῷ Ἑλικῶνι καὶ τῇ Ἀσκρῃ κείμενος. Οὐδὲν αἱ Ἀβαι
δὲ τὸ μωντεῖον ἀπωθεν τῶν τόπων τούτων ἐστιν, οὐδὲν ἡ Ἄμ-
βρυσος, καὶ ἡ Μεδεῶν ὄμώνυμος τῇ Βοιωτιακῇ. Ἐν δὲ τῇ
μεσῃστὶ μετὰ Δελφοὺς, ὡς πρὸς τὴν ἓω, Δαυλίς πολίχυιον,
ὅπου Τηρέα τὸν Θρῆνόν φασι μυναζέεντα· καὶ τὰ περὶ Φιλο-
μήλουν καὶ Πρόκυνην ἐκεῖ μυθεύουσιν, ὡς Θουκυδίδης· ὅλλοι δὲ
ἐν Μεγάροις φασί. Τοῦνομα δὲ τῷ τόπῳ γεγονέναι ἀπὸ τοῦ
δάσους· δαυλοὺς γάρ καλοῦσι τὰ δάση. Όμηρος μὲν οὖν Δαυ-
λίδα εἶπεν, οἱ δὲ ὕστερον Δαυλίουν. Καὶ τὸ,

Οἱ Κυπάρισσοι ἔχον,

δέχονται διττῶς· οἱ μὲν ὄμωνύμως τῷ φυτῷ, οἱ δὲ παρωνύμως,
κώμηγεν ὑπὸ τῇ Λυκωρείᾳ.

§. 14.

Παυσοπεὺς δέ, ὁ γῦν Φανοτεὺς, θύμορος τοῖς περὶ Λεβαδειαν
τόποις, ἡ τοῦ Ἐπαιοῦ πατρίς. Καὶ τὰ περὶ Τιτυὸν ἐνταῦθα
μυθεύουσιν· Όμηρος δέ φησιν, ὅτι οἱ Φαίηκες τὸν Ραδάμανθυν
εἰς Εὔβοικυν ἤγαγον, οὐψόμενον Τιτυὸν γαιητίον υἱόν. Καὶ
Ἐλάριου τὶ σπίλαιον, ἀπὸ τῆς Τιτυοῦ μητρὸς Ἐλάρας, δείκνυ-
ται κατὰ τὴν μῆσον, καὶ ἡρῷον τοῦ Τιτυοῦ, καὶ τιμαί τινες.
Πλησίον δὲ Λεβαδείας καὶ ἡ Τραχίη, ὄμώνυμος τῇ Οίταιᾳ,
Φωκικὴ πολίχυη· οἱ δὲ ἐνοικοῦντες Τραχίνιοι λέγονται.

§. 15.

Η δὲ Λυεμάρεια ὡνόμασαι ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος πάθους·

καταγίζει γάρ εἰς αὐτὴν ὁ καλούμενος Κατοπτήριος χῶρος, 423.
χρηματός τις ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ διγέκων. Ὁριον δὲ οὗ ὁ τόπος
οὗτος Δελφῶν καὶ Φωκέων, ἡνίκα ἀπέσησαν τοὺς Δελφοὺς ἀπὸ
τοῦ κοινοῦ συστήματος τῶν Φωκέων Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐπέτρε- 424.
ψαν καθ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι. Τινὲς δὲ Ἀνεμώλειαν καλοῦσιν·
εἴθ' Ὑάμπολις μετὰ ταῦτα ἐκλιθη ὑπό τινων, εἰς οὐκ ἐκ Βοιωτίας
ἐκπεσεῖν τοὺς Ὑαντας ἔφαμεν. Εἶτι δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ μαλισκα
καὶ αὖτη, πλησίου τῶν Παραποταμίων, ἔτερα οὖσα τῆς ἐν
Παρνασῷ Ὑαμπόλεως.

§. 16.

Καὶ Ελάτεια, ἡ μεγίστη πόλις τῶν Φωκικῶν, οὐ Όμηρος
μὲν οὐκ οἶδεν νεωτέρα γάρ ἐστι τῆς ἡλικίας ἐκείνου· ἐπικαιρίως
δὲ ἴδρυται πρὸς τὰς ἐκ τῆς Θετταλίας εἰσβολάς. Δηλοῖ δὲ τὴν
εὐφυΐαν ταύτην καὶ Δημοσθένης, φραίζων τὸν Νόρυβον τὸν
γενηθέντα Ἀθηνῆσιν αἰφνιδίως, ἐπειδὴ οὐκέ τις ἀπαγγέλλων ὡς
τοὺς πρυτάνεις, ὡς Ελάτεια κατείληπται.

§. 17.

Παραποτάμιοι δὲ εἰσὶ κατοικία τις ἐπὶ τῷ Κηφισσῷ ἴδρυμένη
πλησίου Φανοτεῦσι, καὶ Χαιρωνεῦσι, καὶ Ελάτειᾳ. Φησὶ δὲ
Θεόπομπος τὸν τόπον τοῦτον διέχειν τῆς μὲν Χαιρώνειας ὅσου
ταδίους τετταράκοντα, διορίζειν δὲ Ἀμβρυσέας καὶ Πανοπέας
καὶ Δαιδαέας· κεῖσθαι δὲ ἐπὶ τῆς ἐμβολῆς τῆς ἐκ Βοιωτίας εἰς
Φωκέας ἐν λόφῳ μετρίως ὑψηλῷ, μεταξὺ τοῦ τε Παρνασσοῦ καὶ
τοῦ Ἡ[δυλίου] ὄρους πενταγάδιου σχεδόν τι ἀπολείποντε τῶν
ἀν... ὄρίων, διαυρεῖν δὲ τὸν Κηφισσὸν, τενὴν ἐκατέρωθεν διιόντα
πάροδον, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐκ Λιλαίας ἔχοντα, Φωκικῆς πόλεως,
κατάπερ καὶ Όμηρός φησιν,

Οἵ τε Λιλαιανοὶ ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο,

424. εἰς δὲ τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐκδιδόντες τὸ δὲ Ἰόνιον παρατείνειν ἐφ' ἔχοντα σάδια μέχρι τοῦ Ἱφαντείου, ἐφ' ὃ κεῖται ὁ Ὀρχομενός. Καὶ Ἰσίοδος δὲ ἐπὶ πλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς ρύσεως, ὡς δὲ δῆλος ρέοι τῆς Φωκίδος σκολῶς καὶ δρακοντοειδῶς.

Οὐ παρὰ Πανοπίδα Γλυκῶνά τ' ἔρουμνήν
Καὶ τε δὲ Ὁρχομενοῦ εὐλεγμένος εἴσι, δράκων ὡς.

Τὰς δὲ γενὰς τὰς περὶ τοὺς Παραποταμίους, ἢ τὴν Παραποταμίου (λέγεται γάρ ἀμφοτέρως), περιμάχητα ὑπῆρξεν ἐν... μίαν ἔχοντων ταῦτην εἰσβολήν. Εἶτι δὲ Κηφισσὸς, ὁ τε Φωκικὸς, καὶ ὁ Ἀθηναῖς, καὶ ὁ ἐν Σαλαμῖνι τέταρτος δὲ καὶ πέμπτος, ὁ ἐν Σακεώνι, καὶ ὁ ἐν Σκύρῳ ἕκτος δὲ, ὁ ἐν Αργει, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ Λυρκείου· ἐν Απολλωνίᾳ δὲ τῇ πρὸς Ἐπιδάρυνω πηγῇ εἶτι κατὰ τὸ γυμνάσιον, ἣν καλοῦσι Κηφισσόν.

§. 18.

Δαρνοῦς δὲ νῦν μὲν κατέσκαπται· ἢν δέ ποτε τῆς Φωκίδος πόλις, ἀπτομένη τῆς Εὔβοικῆς Θαλάττης, διαυροῦσα τοὺς Ἐπικυνημαδίους Λοκροὺς, τοὺς μὲν, ἐπὶ τὸ πρὸς Βοιωτίαν, ἐκείνους δὲ εἰς Φωκίδα τὴν ἀπὸ Θαλάττης καθίκουσαν [ἐπὶ Θαλατταῖς]. Τεκμήριον δὲ τὸ ἐν αὐτῷ Σχεδιεῖον, ὁ φασιν εἶναι τάφον Σχεδίου. Περὶ μὲν δὴ τῆς Φωκίδος ἀπόγρη.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

ἘΦΕΞΗΣ δὲ εἰςὶν ἡ Λοκρίς· ὡς εἰς περὶ ταῦτης λεκτέον. Διηρηται δὲ δίχα. Τὸ μὲν γάρ αὐτῆς εἰςὶν οἱ πρὸς Εὔβοιαν Λοκροί, οἱ ἐσχίζοντό ποτε ἐφ' ἐκάτερα τοῦ Δαρνοῦντος· ἐπεκαλοῦντο δὲ οἱ